

Grænselandet er vores fælles hjerte

Af Jeppe Kofod, udenrigsminister (S)

I år er det 100 år siden, at de danske årsmøder i Sydslesvig blev gennemført for første gang. Vi har i det seneste år med Genforeningsjubilæet og det dansk-tyske Kulturelle Venskabsår 2020 fået genfortalt den vigtige historie om den fredelige grænsedragning mellem Danmark og Tyskland i 1920. En enestående historisk begivenhed der førte til, at mindretallene opstod.

Selvom jubilæumsåret 2020 forløb noget anderledes, end vi alle havde forestillet os, så er bevidstheden om mindretallenes historie, kultur og identitet blevet styrket. Ikke kun i regeringen og Folketinget, men i hele Danmark. Styrket gennem de aktiviteter, der trods alt fandt sted – hvad enten det foregik fysisk eller digitalt, i daglig øjenhøjde eller historisk fugleperspektiv. Styrket gennem den intensiverede dialog på kryds og tværs mellem institutioner og borgere, mellem dem, der var med til at forberede og gennemføre jubilæumsåret. Men også styrket gennem den fælles skæbne at leve i en region, hvor corona-relaterede rejserestriktioner desværre rammer ekstra hårdt.

Det dansk-tyske forhold er tættere end nogensinde. Der har i Danmark længe været øget fokus på Tyskland. Det glæder mig, og det glæder regeringen. I en undersøgelse offentliggjort tidligere på året svarede 53 procent af de adspurgte danskere, at Tyskland var det vigtigste land at have et godt forhold til – foran USA og Storbritannien. Omvendt er også Tyskland interesseret i danske løsninger.

Løsninger, der nuancerer billederne af dansk hygge, sommerhuse og pølsevogne. Vi kan allerede nu mærke en stor interesse fra Tyskland for danske løsninger på digitaliserings-, energi- og klimaområdet. Det kan få stor og positiv effekt på dansk eksport til Tyskland. Det kan derfor ikke understreges nok, hvor vigtigt det er, at vi kigger mod Tyskland – også mod de dele af Tyskland, der normalt ikke er i kikkerten.

Både politisk, økonomisk og kulturelt vokser vi tættere og tættere sammen. Dette er ingen selvfølge. Det er tværtimod et udtryk for en urokelig tro på, at samarbejde og dialog – på alle niveauer i samfundet – er vejen frem. Både for os selv og for vores børn og børnebørn. Den dansk-tyske venskabserklæring, som min tyske kollega Heiko Maas og jeg lancerede i marts, retter blikket ud i fremtiden og beskriver, hvilke pejlemærker vi sammen går efter: Den videre udvikling hen imod et innovativt, sikkert, retfærdigt og bæredygtigt Europa, en ambitiøs klimapolitik, fælles europæiske løsninger inden for eGovernment, og udvidelse af transportnetværket med Femernbælt-forbindelsen – for blot at nævne nogle. Helt centralt i venskabserklæringen står den videre forankring af grænseregionen som omdrejningspunkt for de gode og tætte forbindelser mellem Danmark og Tyskland.

Grænseregionen og mindretallene er og forbliver motoren i den dansk-tyske dobbeltdækker. Det er i grænselandet, at fjendskab og krig mellem Danmark og Tyskland helt konkret blev overvundet og vendt til et stærkt forhold med mange og nye varme følelser. Under corona-pandemien kunne hele verden følge med i danske Inga Rasmussen og tyske Karsten Hansens historie, med deres kaffekurvs-møder på hver deres side af den lukkede vejboom ved Møllehus. Hvorfor gik dette billede verden rundt? Hvorfor blev vi så berørte over dette syn? Fordi man ikke kan skille ad, hvad der hører sammen. Fordi

venskab, kærlighed og dialog er stærkere end frygt. Naboskabet mellem Danmark og Tyskland er uvurderligt og grænselandet vil også fortsat være vort fælles hjerte, der banker videre.